

ПОСЛАННЯ СВ. АПОСТОЛА ПАВЛА ДО РИМЛЯН.

ГОЛОВА 1.

Павел, слуга Ісуса Христа, покликаний апостол, вибраний на благовістування Боже,

2. (котре наперед обіцяв [Бог] через пророків своїх у святих писаннях,)

3. про Сина свого (народженого з насіння Давидового по тілу,

4. обявленого Сина Божого в силі, по Духу святости, через воскресення з мертвих), Ісуса Христа, Господа нашого,

5. (котрим прийняли ми благодать і апостольство на впокорення вірі між усіма народами ради імені Його,

6. між котрими й ви покликані, Ісус Христові;)

7. Усім вам, що есте в Римі, любленим від Бога, покликаним съятим: благодать вам і впокій од Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа.

8. Перш усого дякую Богові моєму через Ісуса Христа за всіх вас, що віра ваша проповідується ся по всему світу.

9. Съвідок мені Бог, котрому служу духом моїм у благовістуванню Сина Його, що без перестану спомни про вас роблю,

10. усе в молитвах моїх молючись, щоб колись довелось мені по волі Божій, прийти до вас.

11. Бажаю бо бачити вас, щоб передати вам дарування духовне dla утврдження вашого;

12. се ж есть утішиться юкупі з вами спільною вірою вашою і мосю.

13. Не хочу ж тайти од вас, братте, що часто заміряв я прийти до вас (та й досі спиняло мене), щоб який овощ мати й між вами, яко ж і між іншими поганами.

14. Елениам і чужоземцям, мудрим і нерозумним довжен я.

15. От же, ішо до мене, готов я й вам, що в Римі, благовістувати.

16. Бо не соромлюсь благовістування Христового, сила бо Божа на спасенія всякому віруючому, Жидовинові перше, а потім і Грекові.

17. Правда бо Божа в йому відкривається ся до віри в віру, яко ж написано: Праведний вірою жив буде.

18. Одкривається ся бо гнів Божий з неба на всяке нечестє і неправду людей, що держать істину в неправді.

19. Тим, що розумне про Бога, явно в них; Бог бо явив їм.

20. Невидиме бо Його від создания съвіту думаннем про твори робить ся видиме, і вічна Його сила і божество, щоб бути їм без оправдання.

21. Тим, що знаючи Бога, не яко Бога прославляли або дякували, а осустились думками своїми і оморочилось нерозумне серце їх.

22. Славлячи себе мудрими, потуманили,

23. і обернули славу нетлінного Бога на подобину образа тлінного чоловіка, і птиць і четвероногих і гаду.

24. Тим же й передав їх Бог нечистоті в похотях сердць їх, щоб сквернили тіла свої між самими собою.

25. Вони перемінили істину Божу на лжу і поклонялися і служили тварі більш Творця, котрий благословен на віки. Амінь.

26. За се передав їх Бог карі безчестя, бо й жінки їх обернули природну подобу на протиприродну;

27. так само й чоловіки, оставивши природне вживання женського полу, розгорілись похотю свою один на одного, чоловіки на чоловіках сором роблячи, і заплату, яка подобала заблудові їх, у собі приймаючи.

28. І, яко ж не вподобалось їм мати Бога в розумі, передав їх Бог ледачому уму, робити неподобне, —

29. сповнених усякої неправди, перелюбу, лукавства, зажерливости, злоби, сповнених зависти, убийства, сварні, підступу, лихих звичаїв,